

Lagutskottets betänkande

1982/83: 32

om vissa arvsrättsliga frågor

Ärendet

I betänkandet behandlar utskottet två motioner vari tas upp frågor rörande rätten för en först avliden makes arvingar att få del i den sist avlidne makens kvarlåtenskap, s. k. sekundosuccession, och spörsmål angående kretsen av arvsberättigade.

I *motion 1982/83:892* av Margareta Gard (m) yrkas att riksdagen beslutar att upphäva 3 kap. 7 § ärvdabalken.

I *motion 1982/83:895* av Evert Svensson m. fl. (s) yrkas att riksdagen beslutar att hos regeringen anhålla att en utredning tillsätts med syfte att begränsa kretsen av arvsberättigade i enlighet med vad som anförts i motionen.

Gällande ordning

Efterlevande make saknar, om bröstarvingar finns, arvsrätt efter den avlidne maken. Den efterlevande har i dessa fall endast sin giftorätt. Vid bodelning mellan bröstarvingarna och maken erhåller maken – om tillgångarna utgörs endast av giftorättsgods – därför hälften av tillgångarna. För att undvika splittring av dödsbon med ringa tillgångar har en särskild bodelningsregel införts i 13 kap. 12 § andra stycket giftermålsbalken (GB). Enligt denna regel äger efterlevande make alltid av makarnas giftorättsgods få egendom till så stort värde att den tillsammans med makens eventuella enskilda egendom motsvarar fyra gånger det vid tiden för dödsfallet gällande basbeloppet enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring. Basbeloppet är för år 1983 19 400 kr. Fyra basbelopp utgör således i dag 77 600 kr.

Saknar äkta makar bröstarvingar har den efterlevande maken arvsrätt enligt 3 kap. ärvdabalken (ÄB). Maken leder dock inte härigenom utan vidare över all egendom till sina egna arvingar. Tvärtom bibehåller lagen en arvsrätt för den först avlidnes föräldrar och syskon men uppskjuter arvsrättens inträde till den tidpunkt då den efterlevande maken dör. Denna uppskjutna arvsrätt kallas vanligen sekundosuccession och arvingarna kallas efterarvingar eller sekundosuccessorer. När vid efterlevande makes död boet skall delas mellan denna makes egna arvingar och efterarvingarna gäller som huvudregel att vardera sidan tar hälften. Om den efterlevande maken på grund av den ovan redovisade regeln i 13 kap. 12 § GB skulle ha fått hela kvarlåtenskapen – om bodelning hade skett efter den först avlidne – så behöver enligt 3 kap. 7 § ÄB den efterlevande makens arvingar

dock inte vid dennes död dela med sig något av boet till den först avlidne makens släktingar.

Regeln i 3 kap. 7 § ÄB innebär således att om en make avlider i dag och kvarlåtenskapen är 77 700 kr. skall vid den efterlevande makens död kvarlåtenskapen i princip delas mellan resp. makes arvingar. Var kvarlåtenskapen i stället 77 500 kr. tillfaller vid den efterlevande makens död all kvarlåtenskap dennes arvingar.

Bestämmelser rörande kretsen arvsberättigade återfinns i 2 kap. ÄB. Om den avlidne inte efterlämnar bröstarvingar eller make, tillfaller arvet föräldrarna. Är föräldrarna döda delar arvlåtarens syskon arvet. I avlidets syskons ställe träder dess avkomlingar. Efterlämnar arvlåtaren varken föräldrar, syskon eller syskons avkomlingar går arvet till släktingar i tredje parentelen, dvs. far- eller morföräldrar, eller om de är döda, deras barn.

Motionsmotiveringar

I *motion 892* kritiseras bestämmelsen i 3 kap. 7 § ÄB. Motionären anför att även om bouppteckningen efter den först avlidne maken utvisar en behållning som understiger fyra basbelopp är det därmed inte säkert att dennes släktingar är uteslutna från arvsrätt. Släktingarna kan nämligen hävda t. ex att en fastighet är värd mer än taxeringsvärdet, att en bostadsrätt har högre värde än det som har tagits upp i bouppteckningen eller att lösöre är för lågt värderat. Den efterlevande maken kan då dras in i en arvsprocess som kan bli både bitter och kostsam. Liknande processer kan, påpekar motionären, också bli aktuella mellan makarnas arvingar på ömse sidor sedan den efterlevande maken avlidit. Enligt motionären torde det inte ligga i rättsordningens intresse att framkalla sådana rättegångar. Den efterlevandes trygghet blir, anser motionären, inte större av att hela kvarlåtenskapen innehas med äganderätt än om hälften innehas med fri förfoganderätt. Motionären framhåller vidare att regeln i 3 kap. 7 § ÄB fått olika tillämpning vid tingsrätterna och att kammarkollegiet beträffande skattläggningen framhållit svårigheterna att skapa enkla och klara regler för handläggningen vid tingsrätterna. I motionen begärs således att bestämmelsen skall upphävas.

Motionärerna i *motion 895* pekar på att familjelagssakkunniga enligt sina direktiv haft i uppdrag att pröva om kretsen arvsberättigade kunde begränsas. Något förslag härom lades dock inte fram i de sakkunnigas betänkande (SOU 1981: 85) Äktenskapsbalk. Motionärerna, som deltog i familjelagssakkunnigas arbete, hänvisar i motionen till det särskilda yttrande som de avgav till betänkandet. Enligt yttrandet är deras principiella inställning att det inte längre föreligger samma behov som tidigare av ett långtgående arvsberättigande. Bl. a. har samhället numera ett helt annat "skyddsnät" för efterlevande än tidigare, då arvet i huvudsak hade en social och försörjningspliktig funktion. I yttrandet anförts att de anser att i första hand

sekundosuccessionen samt kretsen arvsberättigade i tredje parentelen bör inskränkas. Det framhålls dessutom att det står var och en fritt att genom testamente överlåta kvarlåtenskap till släktingar som av en eller annan anledning står vederbörande nära. I motionen begärs med hänvisning till det anförda att en utredning tillsätts med syfte att begränsa kretsen arvsberättigade i enlighet med motionen.

Tidigare behandling

Utskottet behandlade år 1974 en motion vari yrkades beslut om sådan lagändring att i barnlöst äktenskap, där makarna avlider inom en tid av ett år och där boets tillgångar understiger fyra gånger gällande basbelopp, tillgångarna delas lika mellan de båda avlidna makarnas arvingar på samma sätt som skulle ha skett om tillgångarna överstigit fyra gånger basbeloppet. I sitt betänkande (LU 1974: 17) konstaterade utskottet att syftet med motionen var behjärtansvärt. De gällande reglerna kunde enligt utskottet leda till mindre tillfredsställande resultat. Utskottet kunde dock inte ställa sig bakom det förslag till lagändring som motionären lagt fram. De i motionen och i de inhämtade remissyttrandena framförda synpunkterna fann utskottet emellertid värda att beaktas i det fortsatta lagstiftningsarbetet. Utskottet föreslog därför att riksdagen skulle hos regeringen hemställa att motionen jämte utskottets betänkande skulle överlämnas till familjelagssakkunniga för beaktande. Riksdagen biföll utskottets hemställan.

Vid 1980/81 års riksmöte behandlade utskottet en motion med samma yrkande och av samma motionär som den nu aktuella motionen 892. Utskottet (LU 1980/81: 11) hänvisade till sin behandling av frågan år 1974 och anförde att då spørsmålet således var föremål för utredning borde motionen inte föranleda någon åtgärd från riksdagens sida. På förslag av utskottet avsåg riksdagen motionen.

Familjelagssakkunnigas utredningsarbete

Familjelagssakkunniga (Ju 1970: 52) har tillkallats med uppdrag att verkställa utredning angående den familjerättsliga lagstiftningen. Enligt direktiven skulle de sakkunniga överväga även vissa arvsrättsliga frågor. I direktiven konstaterades att en reform av giftorättsinstitutet med nödvändighet innebar att man kom in på makes ställning i arvsrättsligt hänseende. Vid behandlingen av denna fråga måste de sakkunniga enligt direktiven även granska systemet med sekundosuccession. Systemet sades vara relativt invecklat och ledde dessutom inte alltid till åsyftat resultat – att trygga sekundosuccessorerens rätt – eftersom den efterlevande maken kan förbruka sitt arv. Enligt direktiven talade mycket för att systemet borde utmönstras ur den arvsrättsliga lagstiftningen.

Vidare skulle de sakkunniga uppmärksamma kretsen av arvsberättigade. I direktiven anfördes:

†1 Riksdagen 1982/83. 8 saml. Nr 32

Det finns ett behov av ändringar som sammanhänger med att släktbanden tunnats ut och familjebegreppet blivit snävare. Kretsen av arvsberättigade har inte omprövats sedan arvsrätt för kusiner och avlägsnare släktingar togs bort år 1928 — — Arvsrätten för släktingar i tredje parentelen torde inte längre ha tillräcklig förankring i det allmänna rättsmedvetandet och den bör därför slopas. I vad mån ytterligare begränsningar kan vara befogade får prövas förutsättningslöst av de sakkunniga. Vid bedömningen av reformbehovet måste man hålla i minnet bl. a. att det här är fråga endast om att begränsa den lagstadgade arvsrätten och inte om att inskränka arvlåtarens frihet att förfoga över sin egendom genom testamente.

I betänkandet (SOU 1981: 85) Äktenskapsbalk har de sakkunniga redovisat bl. a. dessa delar av sitt utredningsuppdrag.

Här kan först nämnas att de sakkunniga föreslår att den nuvarande basbeloppsregeln, som sätter minimigränsen för uppdelning av boet vid fyra basbelopp, skall behållas oförändrad.

Beträffande förhållandena då den först avlidne maken inte efterlämnar någon bröstarvinge och frågan om sekundosuccession kan bli aktuell, framhåller de sakkunniga att omständigheterna i de enskilda fallen kan vara mycket olika. Om den efterlevande dör tämligen snart efter den först avlidne och egendomen är ungefär densamma och det inte finns närmare släktingar på någondera sidan än föräldrar eller syskon eller syskons avkomlingar, ter det sig enligt de sakkunniga helt i sin ordning att släktingarna på båda sidor får dela boet mitt itu. Därigenom undviks att egendomens fördelning kommer att helt bero på vilken av makarna som dör först. Men ju längre tiden går, ju mer egendomen förändras och nya familjerelationer uppkommer, desto starkare blir skälen för att i högre grad ta hänsyn till den efterlevande och dennes familj än till den först avlidnes släktingar. De sakkunniga föreslår *att*, om den efterlevande maken har behållit boet oskiftat vid den först avlidnes död och det inte finns bröstarvinge eller testamente efter den först avlidne, vad den efterlevande har bestämt i testamente om egendomen i sitt bo skall gälla, *att* den sist avlidnes bröstarvinge och make i nytt äktenskap, om det inte finns testamente, skall ha arvsrätt till hela boet och *att* därefter, om inget av dessa fall föreligger, efterarv till halva boet skall tillkomma den först avlidne makens föräldrar eller syskon eller syskons avkomlingar. — Ledamöterna från moderata samlingspartiet, centerpartiet och folkpartiet i familjelagssakkunniga reserverade sig mot förslaget i denna del och förordar i huvudsak ett bibehållande av nuvarande bestämmelser.

När det gäller basbeloppsregeln och frågan om sekundosuccession hänvisar familjelagssakkunniga bl. a. till den motion och remissyttrandena över denna som överlämnades till de sakkunniga enligt riksdagens beslut år 1974. Det framhålls också i betänkandet att, enligt en bouppteckningsundersökning som man låtit utföra, skulle i 58% av samtliga fall den efterlevande med stöd av basbeloppsregeln överta hela boet och i 66% av

fallen griper regeln in på så sätt att den ger mer än hälften av giftorättsgodset. Familjelagssakkunniga anser att reglerna om efterarv bör gälla för de fall då den efterlevande med stöd av basbeloppsregeln övertagit hela kvarlåtenskapen. Det är i dessa fall i lika hög grad som när det gäller större kvarlåtenskaper en fråga om vad som kan anses rättvist, menar de sakkunniga. Basbeloppsregeln kan inrymma mycket, särskilt om kvarlåtenskapen utgörs av lösöre som vanligtvis värderas lågt men likväl kan ha ett affektionsvärde. Den omständigheten att regeln formellt hänför sig till bodelningen och alltså inte har "arvskaraktär" kan enligt de sakkunniga inte anses vara ett tillräckligt skäl att utesluta en rätt till efterarv som i övrigt ter sig enkel och rättvis.

Såvitt gäller frågan om arvsrätten för släktingar i tredje parentelen har de sakkunniga inte funnit tillräckliga skäl att lägga fram något förslag till lagändring. Det kan, menar de sakkunniga, väl sägas att släktbanden har tunnats ut och att familjebegreppen har blivit snävare. Det kan därför te sig tveksamt om arvsrätten för dessa släktingar bör bibehållas. I betänkandet framhålls att det emellertid i vissa fall, när föräldrarna inte finns i livet, kan finnas en starkare samhörighet än annars med far- och morföräldrar eller med syskon till någon av föräldrarna. Om arvlåtaren då var underårig, tillkommer att denne inte haft någon möjlighet att upprätta testamente. Enligt de sakkunniga måste det anses vara viktigt att på denna punkt behålla överensstämmelsen med de övriga nordiska länderna, vilka samtliga har arvsrätt för släktingar i tredje parentelen. Förutsättningar för sådana nordiska överläggningar som de sakkunniga anser vara påkallade i denna del har inte förelegat under utredningsarbetet.

Som framgår ovan (s. 2 f.) har de socialdemokratiska ledamöterna i familjelagssakkunniga avgett ett särskilt yttrande rörande kretsen av arvsberättigade. I yttrandet förutsätts att ett arbete med en nordisk samordning initieras och att det leder fram till att kretsen av arvsberättigade inskränks.

Familjelagssakkunnigas betänkande är f. n. föremål för beredning i justitiedepartementet.

Utskottet

I betänkandet behandlar utskottet två motioner, 1982/83: 892 och 895, vari tas upp frågor om dels sekundosuccession, dvs. rätten för den först avlidne makens arvingar att få del av kvarlåtenskapen efter den sist avlidne maken, dels kretsen av arvsberättigade.

Sekundosuccession

Enligt 3 kap. ärvdabalken (ÄB) har en efterlevande make rätt till arv efter sin avlidne make om makarna saknar bröstarvingar. När den efterlevande maken dör skall boet enligt huvudregeln delas så att hälften tillfaller

den först avlidne makens föräldrar, syskon eller syskonbarn (sekundosuccessorerna) och den andra hälften den sist avlidnes arvingar. Den efterlevande maken har ej rätt att genom testamente förfoga över den del som skall tillfalla sekundosuccessorerna.

Den först avlidne makens släktingar kan emellertid enligt 3 kap. 7 § ÄB sakna rätt till del i den sist avlidne makens kvarlåtenskap. Har nämligen den efterlevande maken varit berättigad att överta hela kvarlåtenskapen efter den först avlidne enligt den s. k. basbeloppsregeln i 13 kap. 12 § andra stycket giftermålsbalken (GB), är sekundosuccession utesluten. I sistnämnda bestämmelse föreskrivs att efterlevande make har rätt att av makarnas giftorättsgoods få egendom till så stort värde att den tillsammans med makens eventuella enskilda egendom motsvarar fyra gånger det vid tiden för dödsfallet gällande basbeloppet enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring. Bestämmelsen är en bodelningsregel. Som underlag för en prövning av om sekundosuccession kan komma i fråga skall läggas de värden som skulle ha tillämpats vid en verklig bodelning. Dessa värden torde ofta vara andra än de i bouppteckningen upptagna värdena.

Som framgår av redogörelsen ovan (s. 3) skulle familjelagssakkunniga enligt sina direktiv bl. a. granska systemet med sekundosuccession. I direktiven anfördes att mycket talade för att detta system borde utmönstras ur den arvsrättsliga lagstiftningen.

I sitt betänkande (SOU 1981: 85) Äktenskapsbalk behåller familjelagssakkunniga systemet med sekundosuccession men föreslår vissa ändringar i bestämmelserna. Förslaget innebär i huvudsak följande. Om den efterlevande maken har behållit boet oskiftat efter den först avlidnes död skall den efterlevande i princip ha rätt att förordna om egendomen i testamente. Har den efterlevande barn som inte är barn till den avlidne och/eller make i ett nytt äktenskap skall barnen och maken ha arvsrätt till hela boet. Först om inte något av dessa fall föreligger skall efter arv till halva boet (sekundosuccession) tillkomma den först avlidne makens arvingar. De borgerliga ledamöterna i familjelagssakkunniga reserverade sig mot det nämnda förslaget och förordar i huvudsak bibehållande av gällande bestämmelser. Familjelagssakkunniga föreslår dessutom att reglerna om sekundosuccession skall gälla även i de fall då den efterlevande med stöd av basbeloppsregeln övertagit hela kvarlåtenskapen.

I motion 892 (m) yrkas att riksdagen beslutar att upphäva 3 kap. 7 § ÄB, dvs. den bestämmelse som innebär att sekundosuccession är utesluten om efterlevande make ägt rätt att erhålla hela kvarlåtenskapen enligt basbeloppsregeln. Till grund för yrkandet åberopar motionären bl. a. att bestämmelsen är svårtillämpad och ofta leder till tvister mellan den sist avlidne makens arvingar och sekundosuccessorerna.

Utskottet konstaterar att familjelagssakkunnigas förslag innebär att den nuvarande bestämmelsen i 3 kap. 7 § ÄB slopas. Förslaget betyder vidare att rätten till sekundosuccession i viss mån begränsas. Behovet av inskränkningar i sekundosuccessionen påtalas även i motion 895.

Familjelagssakkunnigas betänkande har remissbehandlats och är nu föremål för beredning i justitiedepartementet. Enligt utskottets mening saknas anledning för riksdagen att föregripa regeringens ställningstaganden till sekundosuccessionsreglerna. Utskottet avstyrker därför bifall till motion 892.

Kretsen av arvsberättigade

I 2 kap. ÄB finns intagna bestämmelser om i vilken ordning släktingar till en avlidne tar arv efter den avlidne. Vid beskrivning av arvsordningen talar man vanligen om tre parenteler (arvsklasser). Till första parentelen hör bröststörningarna. Dessa har företräde framför alla andra arvingar.

Andra parentelen omfattar arvlåtarens föräldrar och dessas avkomlingar, dvs. arvlåtarens syskon och syskonens avkomlingar. Till andra parentelen räknas även enligt 3 kap. ÄB arvlåtarens make. Inom andra parentelen intas främsta rummet av arvlåtarens make. Som framgår av vad utskottet anfört i det föregående avsnittet undantränger makens arvsrätt inte helt arvsrätten för de släktingar till arvlåtaren som hör till andra parentelen. Deras arvsrätt uppskjuts enligt reglerna om sekundosuccession. Inom andra parentelen går arvet, om arvlåtaren är ogift, i första hand till föräldrarna. Är någon av föräldrarna död övertas den avlidne faders eller moderns lott av hans resp. hennes avkomlingar. Saknar den avlidne föräldern avkomlingar tar den andra av föräldrarna hela arvet.

Så länge det finns någon kvar, som tillhör andra parentelen, stannar arvet inom parentelen. Saknas sådana arvingar inträder som berättigade till arvet arvingarna inom tredje parentelen. Dessa är efter 1928 års reform av arvsreglerna farföräldrar och morföräldrar samt deras barn, dvs. arvlåtarens farbröder och fastrar, morbröder och mostrar. Andra släktingar, t. ex. kusiner, har ingen arvsrätt.

I direktiven till familjelagssakkunniga anfördes att arvsrätten för släktingar i tredje parentelen inte längre torde ha tillräcklig förankring i det allmänna rättsmedvetandet och att den därför borde slopas. Frågan om ytterligare begränsningar kunde vara befogade fick prövas förutsättningslöst av de sakkunniga.

Familjelagssakkunniga har i sitt betänkande inte funnit tillräckliga skäl att lägga fram något förslag till ändrade bestämmelser i fråga om kretsen av arvsberättigade. Bl. a. anför de sakkunniga att det måste anses viktigt att på denna punkt behålla överensstämmelsen med de övriga nordiska länderna, vilka samtliga har arvsrätt för släktingar i tredje parentelen. Enligt de sakkunniga har förutsättningar för erforderliga nordiska överläggningar i denna del inte förelegat under utredningsarbetet.

I ett till betänkandet fogat särskilt yttrande har de tre socialdemokratiska ledamöterna förklarat att deras principiella inställning är att – förutom sekundosuccessionen – arvsrätten för släktingar i tredje parentelen bör inskränkas och att de förutsätter att ett arbete med en nordisk samordning initieras i syfte att få till stånd en begränsning av kretsen av arvsberättigade.

I motion 895 av samma ledamöter hänvisas till det särskilda yttrandet, och motionärerna begär att en utredning tillsätts med syfte att åstadkomma den önskade begränsningen av kretsen av arvsberättigade.

Utskottet delar för sin del den uppfattning som direktiven till familjelags-sakkunniga och även motionärerna ger uttryck för, nämligen att sedan den nuvarande kretsen av arvsberättigade bestämdes år 1928, släktbanden har tunnats ut och familjebegreppet blivit snävare. Som motionärerna framhåller är därför en arvsrätt utanför den trängre familjekretsen inte längre motiverad. I de fall där det råder ett nära förhållande mellan en arvlåtare och någon mer avlägsen släkting har arvlåtaren – även om arvsrätten inskränks – som regel möjlighet att genom testamente förordna att kvarlåtenskapen skall tillfalla släktingen.

På grund av det anförda kan utskottet biträda motionärernas ståndpunkt att frågan om en begränsning av arvsrätten bör bli föremål för förnyade överväganden. Därvid bör hänsyn tas också till det förhållandet att en arvlåtare kan sakna möjlighet att upprätta testamente på grund av brist på rättslig handlingsförmåga. Då, såsom familjelagssakkunniga framhåller, det kan vara angeläget med nordisk rättslikhet på området, bör översynsarbetet ske i nordiskt samarbete.

Vad utskottet anført med anledning av motion 895 bör ges regeringen till känna.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *sekundosuccession*
att riksdagen avslår motion 1982/83: 892,
2. beträffande *kretsen av arvsberättigade*
att riksdagen med anledning av motion 1982/83: 895 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anført om en översyn av bestämmelserna i syfte att begränsa kretsen av arvsberättigade.

Stockholm den 26 april 1983

På lagutskottets vägnar

PER-OLOF STRINDBERG

Närvarande: Per-Olof Strindberg (m), Lennart Andersson (s), Martin Olsson (c), Elvy Nilsson (s), Mona Saint Cyr (m), Marianne Karlsson (c), Owe Andréasson (s), Stig Gustafsson (s), Sigvard Persson (c), Per Israelsson (vpk), Bengt Silfverstrand (s), Margit Gennser (m), Inga-Britt Johansson (s), Sten Andersson i Malmö (m) och Ulla-Britt Carlsson (s)*.

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservation

Kretsen av arvsberättigade (mom. 2)

Per-Olof Strindberg (m), Martin Olsson (c), Mona Saint Cyr (m), Marianne Karlsson (c), Sigvard Persson (c), Margit Gennser (m) och Sten Andersson i Malmö (m) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 8 som börjar med "I motion" och slutar med "till känna." bort ha följande lydelse:

I motion 895 framförs krav på tillsättande av en utredning med syfte att åstadkomma en begränsning av arvsrätten. Motionärerna framhåller att i första hand bör rätten till sekundosuccession och kretsen arvsberättigade i tredje parentelen inskränkas.

Som framhålls ovan vid behandlingen av motion 892, vari frågan om sekundosuccession tas upp, är familjelagssakkunnigas betänkande efter remissbehandling f. n. föremål för beredning i justitiedepartementet och att det därför enligt utskottet saknas anledning för riksdagen att föregripa regeringens ställningstagande i denna fråga.

Det andra önskemålet i motion 895 är en inskränkning av arvsrätten gällande tredje parentelen. Även om det kan hävdas att släktbanden tunnats ut och familjebegreppet blivit snävare under detta århundrade finns det enligt utskottet inte anledning att eftersträva den i motionen angivna inskränkningen av arvsrätten.

I de fall när föräldrarna inte är i livet och syskon saknas är i många fall samhörigheten stor med far- och morföräldrar och syskon till någon av föräldrarna. Om arvlåtaren var underårig eller i övrigt saknade rättslig handlingsförmåga har han eller hon inte heller haft möjlighet att genom testamente förordna om sina tillgångar.

Utskottet avvisar således motionsförslaget om inskränkning av arvsrätten gällande tredje parentelen och avstyrker därför bifall till motion 895.

dels att utskottet under mom. 2 bort hemställa

2. beträffande *kretsen av arvsberättigade*
att riksdagen avslår motion 1982/83: 895.

